

Arrest

nr. 292 158 van 18 juli 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse origine te zijn, op 7 september 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 18 augustus 2022 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 mei 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat D. GEENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 10 juli 2020 wordt aan de verzoekster internationale bescherming toegekend in Griekenland.

Verzoekster dient op 5 juli 2021 een verzoek in tot het verkrijgen van internationale bescherming in België. Op 26 juli 2022 weigert de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen het verzoek tot internationale bescherming. Het beroep tegen deze beslissing wordt bij arrest nr. 282 059 van 16 december 2022 verworpen.

Op 6 maart 2023 dient verzoekster een tweede verzoek om internationale bescherming in. Op 26 mei 2023 wordt de beslissing genomen waarbij het verzoek om internationale bescherming als niet-ontvankelijk werd afgewezen in toepassing van artikel 57/6/2, §1 van de Vreemdelingenwet. Het beroep tegen voormelde beslissing is bij de Raad gekend onder nr. 294 743.

Verzoekster dient op 15 juli 2022 een aanvraag tot machtiging van verblijf in op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Het verzoek tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wordt ontvankelijk doch ongegrond verklaard op 18 augustus 2022. Dit is de bestreden beslissing:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.07.2022 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

E., N. (...) A M (R.R.: (...))

nationaliteit: Palestina

geboren te Althahria op (...)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor E., N. (...) A M. De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 10.08.2022 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van verblijf, Griekenland.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden.

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

“SCHENDING VAN ARTIKEL 9TER VREEMDELINGENWET, SCHENDING VAN HET ZORGVULDIGHEIDSBEGINSEL, HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL EN DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING

A. ALGEMEEN

In de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken van 18 augustus 2022 wordt gesteld dat de aangehaalde medische situatie van de verzoekende partij niet kan weerhouden worden als grond om

een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter Vreemdelingenwet. Artikel 9ter Vreemdelingenwet stelt als volgt: (...). De gemachtigde verwijst ter onderbouwing van dit besluit naar het gevoerde onderzoek door de arts-adviseur van 18 augustus 2022.

B. DE MEDISCHE SITUATIE VAN VERZOEKSTER

Door de verzoekende partij werd op 15 juli 2022 een aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekster voegde een standaard medisch getuigschrift (onder stuk 2 bij de aanvraag), opgesteld door Dr. G. J. (...), toe bij deze aanvraag, voorzien van de duidelijke identificatiegegevens van verzoekster. Dit attest werd opgesteld door de arts op 8 juli 2022. Daarnaast voegde verzoekster nog een aanvullend document, met name een medisch verslag van een gespecialiseerd onderzoek van 3 juni 2022, uitgevoerd door de Dienst gynaecologie van het AZ Sint Maarten. De ernst van de aandoening van verzoekster blijkt uit de voorgebrachte medische attesten. Verzoekster werd eerder gediagnosticeerd met borstkanker. Zij onderging een borstamputatie of mastectomie, een operatie waarbij de volledige borstklier wordt weggenomen, dus het borstweefsel inclusief de tepel. De verdere opvolging en nabehandeling van verzoekster is noodzakelijk om de situatie van verzoekster te monitoren en, desgevallend, niet te laten escaleren (zoals vermeld in het standaard medisch getuigschrift, punt F). Een prognose over een duurtijd van de behandeling kan thans nog niet worden gemaakt. Verzoekster wijst bovendien op haar leeftijd (zij werd geboren op 28 november 1956 te Althahria). De ernst van de ziekte van verzoekster blijkt dan ook uit de bijgebrachte attesten en verantwoorden zijn aanvraag op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet.

C. HET OORDEEL VAN DE ARTS-ADVISEUR OVER DE ZIEKTE VAN VERZOEKSTER

Door de arts-adviseur worden de verschillende overgemaakte (medische) documenten opgesomd op pagina 1 van zijn advies. De arts-adviseur geeft hiermee een overzicht van de documenten dewelke hij ter beschikking heeft. Het is vervolgens aan de arts-adviseur om deze te beoordelen, zoals verplichtend gesteld door artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet: (...) De arts-adviseur dient bijgevolg volgende elementen te beoordelen:

- of de vreemdeling lijdt aan een ziekte en dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling;
- wat de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft zijn;
- van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte;
- haar graad van ernst;
- en de noodzakelijk geachte behandeling.

Al deze elementen dienen beoordeeld tot worden door de arts-adviseur. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. De formele motiveringsverplichting geeft vervolgens aan de betrokken vreemdeling de garantie dat deze beoordeling kenbaar moet worden gemaakt in de genomen beslissing.

De bestreden beslissing is, luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het medisch advies van 18 augustus 2022. De verzoekende partij kan vaststellen dat de arts-adviseur de aandoening van verzoekster wel beschrijft in het opgestelde advies, maar dat door de arts-adviseur geen oordeel wordt gevormd over de graad van ernst van de ziekte van verzoekster. Door de arts-adviseur wordt louter een beschrijving gegeven van de weerhouden ziekte van verzoekster, zonder een oordeel te vormen over de graad van ernst hiervan. Verzoekster kan hierdoor niet nagaan hoe ernstig de arts-adviseur de medische situatie inschat (zoals weerhouden door de arts-adviseur). Evenmin wordt door de arts-adviseur een volledig oordeel gevormd over de noodzakelijk geachte behandeling van verzoekster, aangezien alleen maar een oplijsting wordt gegeven van de medicamenteuze ondersteuning die verzoekster thans nodig heeft ("we weerhouden nabehandeling met Nolvadex = tamoxifen" en zoals vermeld onder de hoofding "Bijkomend neemt zij nog"). Door de behandeld arts van verzoekster werd nochtans in het standaard medisch getuigschrift aangegeven dat een levenslange ("onbepaalde") opvolging van verzoekster noodzakelijk is (zie punt C). Een beoordeling ontbreekt op dit punt door de arts-adviseur, aangezien de arts-adviseur zich niet uitspreekt over de duurtijd hiervan.

De beoordeling van de graad van ernst van de aandoening van verzoekster is te onderscheiden van de beoordeling van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

Artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet stelt: "De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer

aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft"; eigen accentuering). Het komt de arts-adviseur dan ook toe om deze, van elkaar te onderscheiden, elementen te beoordelen. Al deze elementen dienen beoordeeld tot worden door de arts-adviseur. Dit volgt rechtstreeks uit artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet. Dit is in casu niet het geval.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid bovendien de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS nr. 154.954 van 14 februari 2006; RvS nr. 167.411 van 2 februari 2007; RvS nr. 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en met alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV. NR. 43.735 van 25 mei 2010; RvV nr. 28.599 van 11 juni 2009).

Hierdoor wordt artikel 9ter §1 van de Vreemdelingenwet geschonden, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel.

D. HET OORDEEL VAN DE ARTS-ADVISEUR OVER DE BESCHIKBAARHEID EN DE TOEGANKELIJKHEID VAN DE NOODZAKELIJKE ZORG

Na het oordeel van de arts-adviseur over de ziekte van verzoekster, oordeelt de arts-adviseur vervolgens dat de opvolging en behandeling beschikbaar en toegankelijk zou zijn in Griekenland (alwaar verzoekster geacht wordt, ook actueel, internationale bescherming te hebben). De ambtenaar-geneesheer is gehouden een individueel onderzoek te voeren naar zowel het bestaan van de zorgen in het land van herkomst (de beschikbaarheid) als de daadwerkelijke mogelijkheid voor de aanvrager om er in zijn individuele geval toegang toe te hebben (dit is de daadwerkelijke toegankelijkheid). Dit onderzoek van beide criteria dient geval per geval te gebeuren, rekening houdende met de individuele situatie van de aanvrager (RvV 19 november 2013, nr. 225.522). Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS nr. 154.954 van 14 februari 2006; RvS nr. 167.411 van 2 februari 2007; RvS nr. 43.735 van 25 mei 2010). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratieve overheid bij het nemen van de beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en met alle daarin vervatte dienstige stukken (RvV. NR. 43.735 van 25 mei 2010; RvV nr. 28.599 van 11 juni 2009).

Door verzoekster werd in de aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet gewezen op zijn persoonlijke situatie en het gebrek aan zowel de beschikbaarheid als toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen in Griekenland (en Palestina) in het geval van verzoekster (zie de motivering onder de hoofding: "Betreffende de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste zorg in Palestina en Griekenland", pagina 3 e.v.). Verzoekster wees in haar motivering op het gegeven dat door de Griekse autoriteiten de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend, hetgeen duidelijk maakt dat verzoekster niet kan terugkeren naar Afghanistan. In Griekenland kan verzoekster evenmin beroep doen op de noodzakelijke zorgen die zij behoeft. Het is mede omwille van de gezondheidsproblemen van verzoekster dat zij genoodzaakt was om dit land te verlaten. De medische zorgen die zij verkreeg bleken onvoldoende te zijn.

Verzoekster herinnerde aan haar verblijf in Griekenland, waaruit blijkt dat de verstrekte hulp inadequaaf was. Verzoekster dient te worden opgevolgd door een specialist, gelet op haar ziekte. De voorgeschiedenis van verzoekster in Griekenland toont aan dat haar basisrechten niet werden gewaarborgd, waardoor ook de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen niet kan worden gegarandeerd. Verzoekster benadrukte dat zij op 7 januari 2022 een interview heeft afgelegd over de redenen waarom zij een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (zie stuk 4 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf).

Op pagina 5 van het verslag verwoordde verzoekster haar situatie in Griekenland onder meer als volgt: "Daar word ik op medisch vlak niet goed verzorgd terwijl ik het nodig heb, geen huisvesting, geen uitkering, door de moeilijke omstandigheden heeft mijn zoon een fobie gekregen van de politie, ik heb een zoon verloren, ik zie het niet zitten de andere ook te verliezen, ik heb zijn steun nodig, ik hoop dat we hier in België stabiel kunnen leven, de aanwezigheid van mijn zoon is een grote steun voor mij, ik hoop dat we toch de kans krijgen de laatste jaren van mijn leven fatsoenlijk door te brengen, ik keer absoluut niet terug naar Griekenland, dat is de dood voor mij".

Verzoekster stelde onder meer over haar verblijf in Griekenland als volgt: "In de eerste periode ben ik telkens voor een korte tijd een keer bij een Palestijnse dame en anders bij een Iraakse dame gebleven, een Italiaanse organisatie die steun verleent aan mensen, en ze beloofden me te sturen naar Athene

voor een operatie, ze vonden dat nodig, ze zeiden we zorgen voor een verblijfsplaats voor 2 weken, dankzij hen ben ik naar Athene gegaan met mijn zoon, de operatie vond niet direct plaats, werd uitgesteld, uiteindelijk moesten we 200 euro betalen aan een hotel om te blijven, het was een specifiek hotel voor de vluchtelingen, na mijn operatie kwam ik terecht op straat, je kan foto's zien, ik zweer dat mijn zoon en ik op straat hebben geslapen, dankzij die Britse organisatie hebben ze voor mij gezorgd dankzij dokter h. (...), want ik had toen complicaties, ik had een ontsteking van de operatie, op de plaats van de hechting, ik had koorts, en ontsteking, ik werd door die organisatie verzorgd, die goodwill caravan, ze zeiden we blijven voor je zorgen tot je de paspoorten krijgt, en inderdaad, toen ik mijn paspoort kreeg hebben ze voor een ticket gezorgd, ze betaalden trouwens ook voor de coronatest en stuurden me naar luchthaven, dokter h. (...), ik zal je eeuwig dankbaar zijn, god beschermt jou, zo'n goede mensen, dokter h. (...) heeft onze situatie op een story geplaatst" (pagina 6).

Ook uit de navolgende verklaringen van verzoekster blijkt dat, gelet op haar persoonlijke ervaringen, de noodzakelijke medische zorgen voor haar niet beschikbaar en toegankelijk zijn in Griekenland, ondanks haar Griekse verblijfstitel. Bovendien wijst verzoekster erop dat zij, eenmaal zij zou terugkeren naar Griekenland, geen materiële hulp kan verkrijgen (waaronder het verkrijgen van onderdak). Het opvangcentrum waar zij voorheen verbleef is geen optie meer door de toekenning van de internationale bescherming. Verzoekster spreekt de Griekse taal niet. Zij verkreeg geen werkelijke begeleiding, zoals een (taal)opleiding en integratiecursus, waardoor verzoekster niet kan worden geacht op korte tijd in staat te zijn tot het verwerven van een inkomen. Verzoekster wijst er tevens op dat de mogelijkheid om een inkomen uit arbeid te bekomen door haar aandoening ernstig wordt belemmerd en quasi-onmogelijk is door haar leeftijd (zij werd geboren op 28 november 1956 te Althahria). Hierdoor is verzoekster afhankelijk van de Griekse overheid, terwijl net blijkt dat zij onvoldoende ondersteuning verkregen. Bovendien is haar mantelzorger (haar zoon E. M. (...) A M, geboren op 6 november 1998) verblijvende in België en niet meer in Griekenland.

Dit heeft als gevolg dat, zelfs indien de noodzakelijke zorgen voor verzoekster beschikbaar zouden zijn, de toegankelijkheid hiervan onvoldoende is gewaarborgd. Verzoekster wees er in haar aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet verder op dat zij geen bescherming tegen refoulement geniet in Griekenland en zij bij een terugkeer een risico loopt op onmenselijke en vernederende behandeling, hetgeen het beschermingsstatuut in Griekenland niet effectief maakt.

De verzoekende partij wees hiervoor op een gedetailleerd rapport van maart 2022, opgesteld door het Griekse Refugee Support Aegean en Stiftung PRO ASYL (zie stuk 5 bij de aanvraag tot machtiging van verblijf). Dit rapport geeft een update over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, inclusief teruggekomen statushouders uit andere Europese landen. Zoals in eerdere rapporten werd benadrukt, handhaaft de Griekse regering een beleid dat onmiddellijke autonomie en zelfvoorziening verwacht van personen aan wie internationale bescherming is verleend. Dit beleid, in combinatie met chronische juridische en praktische belemmeringen voor de toegang tot fundamentele sociaal-economische rechten, kan in veel gevallen leiden tot dakloosheid en extreme armoede, in strijd met het verbod op onmenselijke en vernederende behandeling krachtens artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het rapport duidt - onder meer aan de hand van elke concrete casussen - op welke wijze statushouders, die eerder verbleven in een andere lidstaat van de Europese Unie, worden uitgesloten van het verkrijgen van basisdocumenten en sociaal-economische rechten die nodig zijn om hun leven weer op te bouwen. Daarnaast wees de verzoekende partij op het stuk 6, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf, een persoonlijke getuigenis van een persoon met internationale bescherming die na verschillende jaren in Duitsland terugkeert naar Griekenland. Meer concreet gaat het om een 31-jarige erkende vluchteling, die begin juli 2021 vanuit Duitsland teruggestuurd werd naar Griekenland nadat zij meer dan vijf jaar in Duitsland had doorgebracht in afwachting van de behandeling van zijn asielaanvraag. Het was een periode waarin de Duitse rechtspraak van mening was dat personen die internationale bescherming genieten als algemene regel niet mogen worden teruggestuurd naar Griekenland, omdat ze te maken zouden krijgen met onmenselijke en vernederende behandeling. Het relaas beschrijft op welke onmenselijke manier zij aan zijn lot wordt overgelaten in Griekenland. Deze getuigenis bevestigt de grote kloof tussen de veronderstelde rechten van statushouders in Griekenland en de harde praktijk waarmee zij te maken krijgen. De verzoekende partij benadrukte in de aanvraag dan ook haar kwetsbaarheid in het licht van deze vaststellingen, aangezien de verzoekende partij geen enkele binding of steun heeft in Griekenland. Hierdoor is de verzoekende partij in belangrijke mate afhankelijk van de steun van de Griekse autoriteiten, terwijl deze noodzakelijke steun afwezig is. Hieruit volgt dat de vereiste zorgen voor verzoekster niet beschikbaar en toegankelijk zijn in Griekenland, zoals door verzoekster bepleit in haar aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van

artikel 9ter Vreemdelingenwet. De verzoekende partij moet evenwel vaststellen dat met de gegeven motivering en, in het bijzonder, het gedetailleerd rapport van maart 2022, opgesteld door het Griekse Refugee Support Aegean en Stiftung PRO ASYL (zoals gevoegd onder stuk 5 bij de aanvraag), geen rekening werd gehouden door de gemachtigde in de bestreden beslissing. Met zowel de aangehaalde motivering in de aanvraag als het eigenlijke rapport zelf, toegevoegd aan de aanvraag tot machtiging van verblijf, werd geen rekening gehouden door de gemachtigde. Hiertoe ontbreekt elk motief in de bestreden beslissing. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475). De bestreden beslissing schendt hierdoor artikel 9ter Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Voorts, kan verzoekster vaststellen dat de arts-adviseur verwijst naar de eerdere beoordeling die werd gemaakt over het verzoek tot internationale bescherming van verzoekster, waarbij het aan verzoekster (en haar meerderjarige zoon) wordt gesteld dat de zoon van verzoekster een job kan uitoefenen in Griekenland, dat zij niet in een toestand van verregaande materiële deprivatie zouden terechtkomen en dat verzoekster medische zorgen kreeg in Griekenland. De arts-adviseur stelt vervolgens: “De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde hier eerder over dat verzoekers zelfs in concreto dienen aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar zij bescherming genieten, in casu Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor zij in een situatie terechtkomen die zo ernstig is waardoor hun toestand gelijkgesteld kan worden met een onmenselijke of vernederende behandeling”.

De arts-adviseur verwijst daarbij naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2020. Net hierom verwees de verzoekende partij in zijn aanvraag tot machtiging van verblijf op grond van artikel 9ter Vreemdelingenwet naar een gedetailleerd rapport van maart 2022, opgesteld door het Griekse Refugee Support Aegean en Stiftung PRO ASYL (zoals gevoegd onder stuk 5 bij de aanvraag). Dit rapport geeft net een update over de situatie van personen die internationale bescherming genieten in Griekenland, inclusief teruggekomen statushouders uit andere Europese landen. Zoals in eerdere rapporten werd benadrukt, handhaaft de Griekse regering een beleid dat onmiddellijke autonomie en zelfvoorziening verwacht van personen aan wie internationale bescherming is verleend. Dit beleid, in combinatie met chronische juridische en praktische belemmeringen voor de toegang tot fundamentele sociaal-economische rechten, kan in veel gevallen leiden tot dakloosheid en extreme armoede, in strijd met het verbod op onmenselijke en vernederende behandeling krachtens artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en artikel 4 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie. Het rapport duidt - onder meer aan de hand van elke concrete casussen - op welke wijze statushouders, die eerder verbleven in een andere lidstaat van de Europese Unie, worden uitgesloten van het verkrijgen van basisdocumenten en sociaal-economische rechten die nodig zijn om hun leven weer op te bouwen. Daarnaast wees de verzoekende partij op het stuk 6, zoals gevoegd bij de aanvraag tot machtiging van verblijf, een persoonlijke getuigenis van een persoon met internationale bescherming die na verschillende jaren in Duitsland terugkeert naar Griekenland. Meer concreet gaat het om een 31-jarige erkende vluchteling, die begin juli 2021 vanuit Duitsland teruggestuurd werd naar Griekenland nadat zij meer dan vijf jaar in Duitsland had doorgebracht in afwachting van de behandeling van zijn asielaanvraag. Het was een periode waarin de Duitse rechtspraak van mening was dat personen die internationale bescherming genieten als algemene regel niet mogen worden teruggestuurd naar Griekenland, omdat ze te maken zouden krijgen met onmenselijke en vernederende behandeling. Het relaas beschrijft op welke onmenselijke manier zij aan zijn lot wordt overgelaten in Griekenland. Deze getuigenis bevestigt de grote kloof tussen de veronderstelde rechten van statushouders in Griekenland en de harde praktijk waarmee zij te maken krijgen. Het bovenstaande benadrukt dan ook het belang dat de arts-adviseur had moeten hechten aan de door de verzoekende partij aangehaalde motivatie (en bijhorend rapport), terwijl thans niet blijkt dat de gemachtigde hiermee op een zorgvuldige en redelijke manier heeft rekening gehouden. De meerderjarige zoon van verzoekster bevindt zich bovendien niet langer in Griekenland, maar tevens in België. Hij heeft op het moment van het nemen van de bestreden beslissing (18 augustus 2022) een legaal verblijf in België. Hij verkreeg geen bevel om het grondgebied te verlaten. Niettemin wordt hiermee geen rekening gehouden door de arts-adviseur en wordt in het advies het als een evidentie beschouwd dat de meerderjarige zoon van verzoekster met haar zou terugkeren naar Griekenland: “Uit het dossier blijkt dat betrokkene hier met haar volwassen zoon verblijft, die net als betrokkene over de internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland. Op 23-jarige leeftijd heeft hij toegang tot de

arbeidsmarkt en kan aldus via het uitvoeren van een job mee instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijk geachte zorgen. Uit zijn asiëldossier blijkt overigens dat hij in Griekenland reeds een job uitoefende" en nog: "Betrokkene wordt dus, met de hulp van haar zoon, in staat geacht om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden". De meerderjarige zoon van verzoekster heeft evenwel een legaal verblijf in België. Er geldt evenmin een terugkeerverplichting naar Griekenland toe. De terugkeer van de meerderjarige zoon met verzoekster kan daarom niet als een evidentie worden beschouwd, zoals dit het geval is door de arts-adviseur. In de mate dat de arts-adviseur verwijst naar de beslissing van 27 juli 2022 genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen om het verzoek tot internationale bescherming van de verzoekende partij als niet-ontvankelijk af te wijzen, dient verzoekster op te merken dat zowel zij als haar meerderjarige zoon beroep hebben aangetekend tegen deze beslissing. Dit beroep werd aangetekend op 4 augustus 2022, derhalve ruimschoots voor het nemen van de bestreden beslissing op 18 augustus 2022. Niettemin wordt hiermee geen rekening gehouden door de verwerende partij in de bestreden beslissing. Bovendien wordt in de beslissing van het Commissariaat-generaal van 27 juli 2022 evenmin rekening gehouden met de voorgebrachte stukken door verzoekster (zoals het gedetailleerd rapport van maart 2022, opgesteld door het Griekse Refugee Support Aegean en Stiftung PRO ASYL - gevoegd onder stuk 5 bij de aanvraag). De beoordeling van de arts-adviseur is hierom onzorgvuldig en in strijd met artikel 9ter Vreemdelingenwet, evenals het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsverplichting.

Ten overvloede, wijst de verzoekende partij er op dat het niet kon volstaan dat de bovenvermelde beoordeling alsnog zou zijn gemaakt door de verwerende partij voorafgaandelijk het nemen van de bestreden beslissing en dit zou blijken uit het administratief dossier. Opdebeek en Coolsaet stellen aangaande "de rol van het administratief dossier" dat "sinds de inwerkingtreding van de Wet Motivering Bestuurshandelingen [...] het niet langer [volstaat] dat de motieven terug te vinden zijn in het dossier; zij moeten in de beslissing zelf worden opgenomen." (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *Formele motivering van bestuurshandelingen*, Brugge, die Keure, 2013, 140. Dezelfde rechtsleer stelt dat "bij de controle of de formele motivering afdoende is, [...] enkel [kan] rekening gehouden worden met de motieven vermeld in de beslissing (RvS 4 december 2003, nr. 126.056, Delsaut)." Met uitzondering van een gebrek aan belangenschade of motivering door verwijzing – indien alle voorwaarden hiervoor zijn vervuld –, "[kan] in beginsel [...] geen rekening worden gehouden met motieven die niet in de beslissing zelf, maar in andere stukken worden verstrekt" (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *idem*, 131). Uit rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de motieven kenbaar moeten zijn, hetzij vóór de beslissing wordt genomen (RvS 25 april 1994, nr. 47.012; RvS 27 februari 1995, nr. 51.775), hetzij ten laatste met de eindbeslissing (RvS 25 januari 2007, nr. 167.144; RvS 7 augustus 2008, nr. 185.636). Een aanpak van het bestuur waarbij de mededeling van de motieven afhankelijk wordt gemaakt van het initiatief van de bestuurde is niet verenigbaar met de formele motiveringsplicht (RvS 14 juni 2010, nr. 205.127; in dezelfde zin: "deze wet [van 29 juli 1991] legt de betrokkene niet op zelf om de mededeling van het advies te vragen", RvS 17 januari 1996, nr. 57.548). De mededeling van de motieven nadat het beroep reeds werd ingediend – bijvoorbeeld via een later procedurestuk zoals de nota of via het neerleggen van het administratief dossier waarin zich een evaluatieformulier en/of medisch advies bevindt –, kan de miskennis van de plicht tot formeel motiveren evenmin goedmaken. Dit ontnemt een verzoekster immers de mogelijkheid om zijn beroepsrecht ter zake naar behoren uit te oefenen (cf. HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida, ptn 38 en 59) en brengt de wapengelijkheid onder de gedingpartijen in het gedrang (RvS 25 januari 2010, nr. 199.865).

Precies omwille van die wapengelijkheid kan een eventuele inzage van het dossier, voorafgaand aan het beroep, om de naleving van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet na te gaan, evenmin garant staan voor een doeltreffende rechtsbescherming. Luidens artikel 6, § 5 van de wet 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, heeft het bestuur dat niet onmiddellijk op een vraag tot inzage kan ingaan of deze vraag afwijst, immers een termijn van dertig dagen na ontvangst ervan om de verzoekster in kennis te stellen van de redenen van het uitstel of de afwijzing en wordt de aanvraag bij ontstentenis van een kennisgeving binnen de voorgeschreven termijn, geacht te zijn afgewezen. Deze termijn van dertig dagen is gelijk aan de beroepstermijn die de wetgever in artikel 39/57 van de Vreemdelingenwet heeft ingesteld voor het indienen van een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Eén en ander maakt het mogelijk dat de beroepstermijn van een verzoekster de facto wordt ingekort door het talmen van het bestuur bij het verlenen van inzage of wordt uitgehold doordat de termijn uit het voormelde artikel 6, § 5 van de wet van 11 april 1994 zonder gevolg verstrijkt (zie ook GwH 12 juli 2012, nr. 88/2012, B.36.4 waarin het Hof stelt dat de bij de voormelde wet van 11 april 1994 ingevoerde procedures en termijnen onverenigbaar zijn met de termijn voor het indienen van het verzoekschrift tot nietigverklaring bij de Raad).

In dat geval weet de betrokkene immers dat verweerder, alvorens over te gaan tot het nemen van een terugkeerbesluit, rekening heeft gehouden met de bedoelde elementen én kent hij ook de motieven die tot het oordeel van de gemachtigde hebben geleid, zodat hij zich er in rechte tegen kan verweren en een doeltreffende rechtsbescherming dus is gegarandeerd. Verzoekster werd via de motieven van de bestreden beslissing derhalve niet in de mogelijkheid gesteld na te gaan of werd uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of die gegevens correct werden beoordeeld, en of op grond daarvan in redelijkheid kon worden gekomen tot het nemen van de bestreden beslissing, opdat hij met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden. Een afdoende motivering is niet voorhanden. Er werd evenmin voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. De bestreden beslissing schendt hierdoor de artikelen 1 t.e.m. 3 van de wet van 29 juli 1991 inzake de formele motivering van bestuurshandelingen, in samenhang gelezen met artikel 9ter Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

2.2. De materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel worden onderzocht in het licht van de toepassing van de bepalingen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Concreet houdt deze bepaling in dat er enerzijds gevallen zijn van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Indien de ingeroepen ziekte een voldoende ernst heeft om onder het tweede toepassingsgeval van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te vallen, moet worden onderzocht of er een gepaste en voldoende toegankelijke behandeling bestaat in het land van oorsprong of van verblijf en dit onderzoek dient geval per geval, rekening houdend met de individuele situatie van de aanvrager, te gebeuren (Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 51-2478/01, 35 en nr. 51-2478/08, 9). Dit betekent dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van een noodzakelijke medische opvolging en behandeling moeten worden beoordeeld in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst of verblijf en de individuele omstandigheden van het betrokken individu.

Uit artikel 9ter van de Vreemdelingenwet volgt dat het advies van de arts-adviseur, waarin deze vaststelt dat de ziekte niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1 van deze bepaling, beslissend is voor het ongegrond verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf.

Het medisch advies van 10 augustus 2022 luidt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 15.07.2022.

Aangeleverde documenten :

- SMG dd. 8-7-2022 van dr. J. (...), huisarts
 - o Voorgeschiedenis van urine-incontinentie en oesofagitis
 - o Actueel mastectomie met okselevidement wegens mammacarcinoom links, ingreep in Griekenland
 - o Actuele therapie Nolvadex
- Raadpleging gynaecologie 3-6-2022 : geen argumenten voor recidief

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen dat het hier een Palestijnse dame betreft, 65 jaar oud, met een verblijfsstatus in Griekenland. Aldaar onderging zij een mastectomie met okselevidement wegens een borstcarcinoom links. Er zijn geen argumenten voor recidief bij de laatste controle. We weerhouden nabehandeling met Nolvadex = tamoxifen.

Bijkomend neemt zij nog:

- Meloxicam

- Coversyl = perindopril
- Ca-vit D

Er is geen medische tegenindicatie tot reizen.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

“Betrokkene heeft een verblijfsvergunning voor Griekenland.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat Griekenland als één van de EU-lidstaten, als regel opgelegd kreeg om alle verdragen, wetten, overeenkomsten e.d., geldend in de Europese Unie, o.a. het Verdrag van de Rechten van de Mens, te ondertekenen om toetreding tot de Europese Unie mogelijk te maken.

Aldus zijn de rechten van betrokkene voldoende beschermd en gewaarborgd in Griekenland.” Bijkomend heeft betrokkene haar ingreep ondergaan in Griekenland wat bewijst dat de behandeling beschikbaar is.

Beschikbaarheid van de medicatie

<https://services.eof.gr/drugsearch/SearchName.iface>

(...)

Nolvadex/tamoxifen is beschikbaar in Griekenland.

Andere medicatie:

Meloxicam (...)

Coversyl: Perindopril (...)

Ca-vit D = cholecalciferol (...)

Alle vermelde medicatie is beschikbaar.

Vanuit het standpunt van beschikbaarheid van de zorg is er geen tegenindicatie voor terugkeer naar het land van verblijf Griekenland.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst / terugname

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

In Griekenland beslist de Asieldienst (Y. A.) over de verzoeken internationale bescherming.

Betrokkene kreeg er de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. Het Griekse parlement heeft een wet gestemd (Wet 4368/2016) waarin artikel 33 voorziet in een gratis toegang tot het Openbaar Gezondheidssysteem voor alle vluchtelingen, asielzoekers, en begunstigden van internationale bescherming, alsook voor zij die op Griekse bodem verblijven om humanitaire of uitzonderlijke gezondheidsredenen. Deze nieuwe wet probeert zo gratis toegang tot gezondheidszorg te garanderen voor de meer kwetsbare groepen zoals minderjarigen, zwangere vrouwen en mensen met een

beperking.¹ Om deze toegang tot de nodige zorgen te hebben moet men over een sociale zekerheidsnummer (AMKA), een Gezondheidskaart voor vreemdelingen of een Tijdelijk nummer van zorgverzekering en gezondheid voor Vreemdelingen (PAAYPE) beschikken. Volgens een rapport van de Europese Commissie in 2020, hebben personen die illegaal verblijven in Griekenland maar tot een sociaal kwetsbare groep behoren (minderjarigen, zwangere vrouwen, invaliden,...) toch recht op gratis toegang tot ziekenhuizen en medische zorgen binnen het publieke gezondheidssysteem.

Asielzoekers en vluchtelingen komen ook in aanmerking voor financiële bijstand via het ESTIA-programma en het HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection).

Op het gebied van toegang sociale zekerheid geldt dezelfde gelijkwaardigheid tussen Griekse burgers en vluchtelingen of mensen met internationale beschermingsstatus. Op die manier kunnen betrokkenen ook terugvallen op sociale steun, en bijdragen als kindergeld.

Bovendien hebben asielzoekers en vluchtelingen ook toegang tot Griekse arbeidsmarkt via een werkvergunning, die gekoppeld wordt aan hun verblijfsvergunning. Uit het dossier blijkt dat betrokkene hier met haar volwassen zoon verblijft, die net als betrokkene over de internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland. Op 23-jarige leeftijd heeft hij toegang tot de arbeidsmarkt en kan aldus via het uitvoeren van een job mee instaan voor de eventuele kosten die gepaard zouden gaan bij de noodzakelijk geachte zorgen. Uit zijn asielsdossier blijkt overigens dat hij in Griekenland reeds een job uitoefende.

Daarnaast zijn er ook talrijke NGO's (Caritas, Rode Kruis, Leger des Heils, Artsen zonder Grenzen,...) die via medische zorgen, voedselbedelingen en het aanbieden van accommodatie vluchtelingen en asielzoekers ondersteuning geven.

Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat Griekenland, als één van de EU-lidstaten, als regel opgelegd kreeg om alle verdragen, wetten, overeenkomsten e.d., geldend in de Europese Unie, o.a. het Verdrag van de Rechten van de Mens, te ondertekenen om toetreding tot de Europese Unie mogelijk te maken. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet immers worden aangenomen dat de behandeling en rechten van een persoon er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Betrokkene stelt dat zij in Griekenland geen toegang tot de nodige zorgen zou hebben.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg ook dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van de begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten in de Europese Unie, en wordt er dus ook rekening gehouden met de realiteit dat ook de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in de lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië 27725/10, 2 april 2013).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oordeelde hier eerder over dat verzoekers zelf in concreto dienen aan te tonen dat de tekortkomingen in de EU lidstaat waar zij bescherming genieten, in casu Griekenland, een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, waardoor zij in een situatie terechtkomen die zo ernstig is waardoor hun toestand gelijkgesteld kan worden met een onmenselijke of vernederende behandeling.

Tot slot verwijzen wij naar de vaststelling dat situaties die géén zeer verregaande materiële deprivatie met zich meebrengen, volgens het Europees Hof van Justitie niet van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze gekenmerkt door een grotere onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten geboden worden

zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuwe verzoek om internationale bescherming werd ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigten.

Uit de verklaringen van betrokkene blijkt dat zij met de hulp van haar zoon niet in een toestand terecht kwam van zeer verregaande, materiële deprivatie. Bovendien blijkt uit de talrijke Griekse documenten die betrokkene aanvoerde in het kader van haar verzoek tot internationale bescherming en verklaringen van betrokkene dat zij voor haar borstkanker behandeld werd in Griekenland en dat zij voor een operatie werd overgebracht naar Athene. Betrokkene wordt dus, met de hulp van haar zoon, in staat geacht om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie en de actuele opvolging bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Griekenland.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van verblijf, Griekenland."

Verzoekster wijst in eerste instantie op de door de wet aan de arts-adviseur opgedragen taak die er onder meer toe strekt de in het voorgelegde standaard medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling te beoordelen. Zij is van mening dat de arts-adviseur deze taak niet naar behoren heeft uitgevoerd, aangezien de beoordeling van de ziekte en de graad van ernst van deze ziekte afwezig blijft. Zij betoogt dat de arts-adviseur, zonder de ziekte te beschrijven, onmiddellijk overgaat tot de vermelding van de nodige therapie. Zij is van mening dat de beoordeling van de ziekte en de graad van ernst van de ziekte is te onderscheiden van de beoordeling van de noodzakelijk geachte behandeling en dat de arts-adviseur deze dus van elkaar moet onderscheiden.

Dit standpunt kan door de Raad niet worden bijgetreden. Verzoekster gaat eraan voorbij dat de arts-adviseur in zijn medisch advies wel degelijk is ingegaan op de ziekte van verzoekster, door op basis van het door hem voorgelegde standaard medisch getuigschrift van 8 juli 2022 vast te stellen dat verzoekster een mastectomie met okselevidement onderging wegens een borstcarcinoom links.

Een eenvoudige lezing van het medisch advies volstaat ook om vast te stellen dat de arts-adviseur heeft onderzocht of de ingeroepen ziekte een voldoende (graad van) ernst heeft om binnen de toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet te kunnen vallen. Wat het eerste toepassingsgeval betreft, met name de vraag of er sprake is van een ziekte die actueel levensbedreigend is of actueel een gevaar oplevert voor de fysieke integriteit, heeft de arts-adviseur aangegeven dat een voldoende ernst van de aandoening blijkt, *"hoewel er geen argumenten (zijn) voor recidief bij de laatste controle"*, waar verzoeksters medische conditie volgens hem geen tegenindicatie tot reizen is. Wat het tweede toepassingsgeval betreft, met name de vraag of er sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in verzoeksters land van herkomst, heeft hij daarentegen wel aanvaard dat de ingeroepen ziekte een voldoende (graad van) ernst heeft om onder dit toepassingsgeval te kunnen vallen. De arts-adviseur heeft zo aanvaard dat verzoekster voor zijn gezondheidsproblemen verdere medische zorgen behoeft, en dit om te voorkomen dat hij onmenselijke of vernederende behandelingen zou ondergaan.

De arts-adviseur is vervolgens de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijk geachte medische zorgen voor verzoekster in Griekenland nagegaan en heeft vastgesteld dat deze voor haar zijn verzekerd in dit land. De arts-adviseur concludeert: *"Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de pathologie en de actuele opvolging bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een*

onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Griekenland. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het land van verblijf, Griekenland."

Dus moet worden aangenomen dat het vereiste onderzoek in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet naar de ziekte en de (graad van) ernst van de ziekte op voldoende wijze is gevoerd, en dit ook blijkt op eenvoudige lezing van het medisch advies. Verzoekster toont het tegendeel niet aan.

Verzoekster betwist de beoordeling van de arts-adviseur inzake de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen in het land van verblijf, Griekenland.

Verzoekster betoogt dat zij in de aanvraag wees op haar persoonlijke situatie en het gebrek aan zowel de beschikbaarheid als de toegankelijkheid van de noodzakelijke zorgen in Griekenland. Zij stelt dat de noodzakelijke medische zorgen voor haar niet beschikbaar en toegankelijk zijn in Griekenland, ondanks haar Griekse verblijfstitel. Bovendien wijst verzoekster erop dat zij, eenmaal zij zou terugkeren naar Griekenland, geen materiële hulp kan verkrijgen (waaronder het verkrijgen van onderdak). Het opvangcentrum waar zij voorheen verbleef is geen optie meer door de toekenning van de internationale bescherming. Verzoekster spreekt de Griekse taal niet. Zij verkreeg geen werkelijke begeleiding, zoals een (taal)opleiding en integratiecursus, waardoor verzoekster niet kan worden geacht op korte tijd in staat te zijn tot het verwerven van een inkomen. Verzoekster wijst er tevens op dat de mogelijkheid om een inkomen uit arbeid te bekomen door haar aandoening ernstig wordt belemmerd en quasi-onmogelijk is door haar leeftijd. Hierdoor is verzoekster afhankelijk van de Griekse overheid, terwijl net blijkt dat zij onvoldoende ondersteuning heeft verkregen. Bovendien is haar mantelzorger, haar zoon, verblijvende in België en niet meer in Griekenland. Tot slot verwijst verzoekster naar het rapport van maart 2022, opgesteld door het Griekse Refugee Support Aegean en Stiftung PRO ASYL, dat bij de aanvraag werd gevoegd.

De Raad moet vaststellen dat verzoekster zich met haar betoog beperkt tot een herhaling van haar eerdere verklaringen tijdens haar verzoek om internationale bescherming en het door haar aangevoerde in de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er moet evenwel worden aangenomen dat de arts-adviseur in zijn medisch advies een uitgebreid onderzoek heeft gedaan naar de medische zorgen die verzoekster nodig heeft en naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid hiervan in haar land van verblijf Griekenland. De arts-adviseur heeft als enige geobjectiveerde therapie de nabehandeling met Nolvadex = tamoxifen aanvaard en vastgesteld dat verzoekster bijkomend nog Meloxicam, Coversyl = perindopril en Ca-vit D neemt. Verzoekster betwist noch weerlegt deze beoordeling. De arts-adviseur stelde verder vast dat alle vermelde medicatie beschikbaar is in Griekenland.

De arts-adviseur ging vervolgens over tot een onderzoek naar de toegankelijkheid van deze behandeling voor verzoekster in Griekenland, rekening houdend met de algemene situatie voor begunstigden van internationale bescherming in dit land en verzoeksters individuele situatie.

De arts-adviseur wijst erop dat *"Het Griekse parlement een wet (heeft) gestemd (Wet 4368/2016) waarin artikel 33 voorziet in een gratis toegang tot het Openbaar Gezondheidssysteem voor alle vluchtelingen, asielzoekers, en begunstigden van internationale bescherming, alsook voor zij die op Griekse bodem verblijven om humanitaire of uitzonderlijke gezondheidsredenen. Deze nieuwe wet probeert zo gratis toegang tot gezondheidszorg te garanderen voor de meer kwetsbare groepen zoals minderjarigen, zwangere vrouwen en mensen met een beperking. Om deze toegang tot de nodige zorgen te hebben moet men over een sociale zekerheidsnummer (AMKA), een Gezondheidskaart voor vreemdelingen of een Tijdelijk nummer van zorgverzekering en gezondheid voor Vreemdelingen (PAAYPA) beschikken. Volgens een rapport van de Europese Commissie in 2020, hebben personen die illegaal verblijven in Griekenland maar tot een sociaal kwetsbare groep behoren (minderjarigen, zwangere vrouwen, invaliden,...) toch recht op gratis toegang tot ziekenhuizen en medische zorgen binnen het publieke gezondheidssysteem. Asielzoekers en vluchtelingen komen ook in aanmerking voor financiële bijstand via het ESTIA-programma en het HELIOS-project (Hellenic Integration Support for Beneficiaries of International Protection). Op het gebied van toegang sociale zekerheid geldt dezelfde gelijkwaardigheid tussen Griekse burgers en vluchtelingen of mensen met internationale beschermingsstatus. Op die manier kunnen betrokkenen ook terugvallen op sociale steun, en bijdragen als kindergeld. Bovendien hebben asielzoekers en vluchtelingen ook toegang tot Griekse arbeidsmarkt via een werkvergunning, die gekoppeld wordt aan hun verblijfsvergunning. (...) Daarnaast zijn er ook talrijke NGO's (Caritas, Rode Kruis, Leger des Heils, Artsen zonder Grenzen,...) die via medische*

zorgen, voedselbedelingen en het aanbieden van accommodatie vluchtelingen en asielzoekers ondersteuning geven. Ten slotte dient nog opgemerkt te worden dat Griekenland, als één van de EU-lidstaten, als regel opgelegd kreeg om alle verdragen, wetten, overeenkomsten e.d., geldend in de Europese Unie, o.a. het Verdrag van de Rechten van de Mens, te ondertekenen om toetreding tot de Europese Unie mogelijk te maken. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet immers worden aangenomen dat de behandeling en rechten van een persoon er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens."

Voorts stelt de arts-adviseur vast dat uit het dossier blijkt dat verzoekster hier met haar volwassen zoon verblijft, die net als zij over de internationale beschermingsstatus beschikt in Griekenland. Op 23-jarige leeftijd heeft hij toegang tot de arbeidsmarkt en kan dus via het uitvoeren van een job mee instaan voor de eventuele kosten die gepaard zouden gaan bij de noodzakelijk geachte zorgen. Uit zijn asielsdossier blijkt overigens dat hij in Griekenland reeds een job uitoefende.

De arts-adviseur besluit: uit de verklaringen van verzoekster blijkt dat zij met de hulp van haar zoon niet in een toestand terechtkwam van zeer verregaande, materiële deprivatie, bovendien blijkt uit de talrijke Griekse documenten die verzoekster aanvoerde in het kader van haar verzoek tot internationale bescherming en verklaringen dat zij voor haar borstkanker behandeld werd in Griekenland en dat zij voor een operatie werd overgebracht naar Athene en dat verzoekster dus, met de hulp van haar zoon, in staat wordt geacht om haar rechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden. Gelet op voorgaande vaststellingen diende verweerder niet in te gaan op het rapport van maart 2022, opgesteld door het Griekse Refugee Support Aegean en Stiftung PRO ASYL.

De Raad moet vaststellen dat verzoekster niet de moeite neemt enige concrete, onderbouwde kritiek te ontwikkelen tegen deze motieven, die een concreet antwoord vormen op haar verklaringen en uiteenzetting in de aanvraag. Door te volharden in haar eerdere verklaringen en standpunt in de aanvraag, toont zij nog niet aan dat de arts-adviseur zijn beoordeling heeft gesteund op onjuiste feitelijke gegevens of dat hij hierbij onzorgvuldig, kennelijk onredelijk of onwettig heeft gehandeld.

De Raad stelt vast dat verzoekster met zijn uiteenzetting niet aantoont dat de arts-adviseur, bij het opstellen van het advies, is uitgegaan van een incorrecte feitenvinding of dat hij hierbij kennelijk onredelijk of onzorgvuldig handelde of in strijd met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. De arts-adviseur kon ook volstaan met de vaststelling dat verzoekster kan reizen en in het land van verblijf, dit is Griekenland waar zij als erkend vluchteling is gerechtigd op een verblijf, de nodige medische zorgen kan genieten, zonder dat hij nog enige verdere beoordeling diende door te voeren met betrekking tot het land van nationaliteit Palestina. Verzoekster maakt bijgevolg niet aannemelijk dat verweerder zich in de bestreden beslissing niet kon steunen op dit medisch advies om te besluiten dat geen verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet kan worden toegestaan.

Een schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel of het zorgvuldigheidsbeginsel wordt niet aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC